

ZAPOBIEGANIE OBGRYZANIU OGONKÓW U ŚWIŃ

Zgodnie z § 23 ust. 5 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej, przed wykonaniem zabiegu obcinania ogonków należy podjąć środki zapobiegające okaleczeniu świń, w szczególności zmieniając warunki ich utrzymywania.

Pierwsze symptomy mogące wskazywać na rozwijający się problem:

- ogony u świń są opuszczone,
 - ślady pogryzień
- i świeżych ran na ciele, w tym w szczególności w okolicy ogona,
- nadmierna ekscytacja zwierząt.

Rutynowe obcinanie ogonów jest zabronione!

Zabieg może być przeprowadzany tylko w przypadku, gdy w gospodarstwie dochodzi do uszkodzeń ogonów i jeśli wszystkie możliwe przyczyny tego zjawiska zostały usunięte.

Aby zapobiec obgryzaniu ogonków należy zapewnić materiały wzbogacające środowisko powinny:

- Być jadalne, optymalnie powinny zawierać składniki odżywcze,
- Nadawać się do żucia, dostarczać świniom informacji, takich jak smak,
- Umożliwiać rycie, pozwalać świniom na ich badanie, przy użyciu ryja,
- Być zniszczalne, pozwalać świniom dokładnie ocenić dany materiał.

Przykładem takiego materiału jest słoma (jest jadalna, nadaje się do żucia, pozwala na rycie i jest zniszczalna)

Brak materiałów wzbogacających może prowadzić do przekierowania potrzeby manipulacji na żywe zwierzęta.

Na stronie Głównego Inspektoratu Weterynarii (<https://www.wetgiw.gov.pl/nadzor-weterynaryjny/ochrona-zwierzat-gospodarskich>) zostały umieszczone wytyczne Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie przeprowadzania szczegółowej analizy ryzyka w związku z zagrożeniem wystąpienia obgryzania ogonów u świń oraz stosowania materiałów wzbogacających środowisko dla świń. Powyższe dokumenty skierowane są przede wszystkim do rolników.

